

Cèl·lula #3

GN | MC GUY NADER | MARIA CAMPOS

MADE OF SPACE

Coproducció Mercat de les Flors

cèl·lula
projecte embrionari

Amb aquest nou treball de la companyia -i tercer projecte Cèl·lula del Mercat de les Flors-, Nader i Campos tanquen la trilogia que es va iniciar amb *Time Takes The Time Time Takes* (2015) i que va seguir amb *Set of Sets* (2018), treballs que exploraven el concepte del temps i de l'infinit que vam poder veure al Mercat. Dansa i so purs, *Made of Space* és una poètica de l'espai que deté el fluir del temps, que explora el moviment i el paisatge visual i sonor per parlar-nos de la dimensió del temps i de l'espai.

GN | MC Guy Nader | Maria Campos col·laboren junts des del 2006. El seu treball s'han mostrat a nivell nacional i internacional. GN | MC han estat convidats en diverses ocasions per a crear en diferents companyies prestigioses internacionals com EN-KNAP a Eslovènia, Tanzmainz Staatstheater a Mainz a Alemanya i Xie Xin Dance Theatre a Shangai a Xina, entre d'altres. Amb Tanzmainz creen en 2016 *FALL SEVEN TIMES*, espectacle amb el qual GN | MC rep el premi de teatre a Alemanya DER FAUST 2017. GN | MC rep el Premi Ciutat de Barcelona 2019.

Guy Nader, artista libanès resident a Barcelona, va estudiar art dramàtic a l'Institut Nacional de Belles Arts de la Universitat Libanesa a Beirut. Obté la beca DanceWEB Europe a 2012 i rep el primer premi al Festival Internacional Masdanza 2010 pel seu solo *WHERE THE THINGS HIDE*. Maria Campos estudià a SEAD, Àustria i es va llicenciar a l'Escola Superior de les Arts d'Amsterdam (MTD) el 2003. Ha treballat amb Meekers, Protein Dance, Sol Picó i Àngels Margarit / Cia. Mudances, entre d'altres.

16 I 17 I DEL 22 AL 24 D'OCTUBRE
20 H. DG 18 H
SALA MAC
67 MIN

Idea-concepte GN | MC Guy Nader | Maria Campos / **Direcció** Guy Nader / **Co-direcció** Maria Campos / **Composició musical** Miguel Marín / **Música en viu** Miguel Marín, Daniel Munarriz / **Creació i interpretació** Maxime Smeets, Patricia Hastewell, Noé Ferey, Maria Campos, Héctor Plaza, Alex De Vries, Anamaria Klajnšček / **Disseny il·luminació** Conchita Pons / **Direcció tècnica** Albert Glas / **Disseny escènic** GN | MC / **Vestuari** Gabriela Lotaif / **Assistència artística** Alexis Eupierre / **Ajudantia direcció** Clàudia SolWat / **Producció executiva** Clàudia Saez - La Destil·leria, Raqscene / **Coproducció** Mercat de les Flors (projecte Cèl·lula), Grec 2021 Festival de Barcelona / **Amb el suport** Fundació Banc Sabadell, Departament de Cultura – Generalitat de Catalunya / **Amb la col·laboració** Graner fàbrica de creació; CondeDuque Centro de Cultura Contemporànea / **Agraïments** Michael Yazbek

Artistes residents de 2018 a 2021

Amb la col·laboració

Sabadell
Fundació

**UNA
HORA
ABANS**

Sessió d'introducció a l'espectacle amb Guy Nader director de l'espectacle i Clàudia Brufau periodista especialitzada en dansa. Coordina BdDansa. Explicadansa

DISSABTE 16
D'OCTUBRE
19 H
Sala SG
Gratuït amb inscripció prèvia
Aforament limitat

Pots seguir l'activitat en streaming al canal de YouTube del Mercat de les Flors

FES CLIC

“Un mundo articulado posee una cantidad indecible de modos y lugares para establecer conexiones. Las superficies de este tipo de mundo no son planos curvados sin fricción. Cosas diferentes pueden ensamblarse (y cosas diferentes pueden sere separadas), y viceversa. En inglés antiguo, articular significaba llegar a un acuerdo. Articular es significar. Es armar cosas, cosas espeluznantes, arriesgadas, contingentes. Yo quiero vivir en un mundo articulado.”

Donna Haraway

Guy Nader i Maria Campos són companys d'un viatge d'exploració que, des del 2006, els encara a les possibilitats d'articular el cos, especialment en relació al seu pes. Després de *Time Takes The Time* (2015) va venir *Set of Sets* (2018) i ara, amb *Made of Space* tanquen una trilogia de coreografies de la gravetat.

Maria Campos: A *Time Takes The Time* *Time Takes* sorgeix la idea del pèndol; amb *Set of Sets* ve la idea de circularitat; i d'aquí, passem a englobar el moviment en l'espai, a donar-li volum. Això és *Made of Space*, el moviment en tota l'amplitud que ens ofereix l'espai.

Guy Nader: Hi ha alguna cosa de l'un, dos, tres que dona la sensació de tancament, però no sabem què passarà en el futur. A mi, un espectacle no em satisfà mai totalment, sempre és un *unfinished business*, i no podem pretendre abordar un tema tan ampli com el de l'espai en només un espectacle. Per això no és una evolució.

No hi ha evolucionat?

GN: Evolucionem perquè portem molts anys mirant el mateix tema des de diferents angles i descobrint coses que no havíem pensat abans -o no les havíem experimentat a nivell físic, més que pensat-. Finalment, nosaltres fem dansa, no ciència, que seria una altra manera de abordar-ho. Però quan fas un espectacle sempre descobreixes coses a nivell físic, o fins i tot a teòric, que no acabes de posar en la peça, no és el moment i caldrà fer-ne una altra. El que anomenem espectacle només és el moment de compartir la recerca amb els espectadors, una recerca que va molt més enllà de l'espectacle mateix.

A *Set of Sets* va construir un espai que movia l'energia d'una manera particular, amb una paret corba i un fons que es fonia amb el terra. En aquest cas, com remarqueu la tridimensionalitat escènica?

MC: És una de les primeres coses que vam tenir clares: la idea de l'espai i els recorreguts. L'escenografia és part del concepte de l'obra i sempre la pensem entre els dos.

GN: Potser el confinament ens va influir de manera inconscient. I volíem suggerir la circularitat i l'infinit de *Set of Sets* però no només en el que hi ha davant dels nostres ulls, sinó per tot arreu, i per això l'espai. És com una escultura i representa l'espai perquè omple el buit i el remarca amb les seves ombres.

Aquesta trilogia abasta nou anys de la vostra trajectòria, al ritme d'una creació cada tres anys, traspasant la lògica productivista d'una peça per any.

MC: Per sort, no ho hem hagut de fer. Al principi fèiem moltes més creacions per a altres companyies i vam sentir una sobrecàrrega perquè donem molta importància a les gires, és quan creix realment el treball, a l'escenari, deixant que l'interpret l'ompli i el porti a un altre lloc.

GN: No val la pena fer espectacles si no és per compartir-los. L'últim bolo de *Time Takes The Time* *Time Takes* va ser a l'octubre de l'any 2020 a la Biennal de Venècia. De *Set of Sets* tenim bolos fins al 2022. I encara tenim creacions per a altres companyies, però amb unes limitacions temporals més estretes.

MC: La creació necessita el seu temps i malauradament no sempre el té tothom. Quan comencem una peça estem sols, el Guy i jo. Després busquem les complicacions dels col·laboradors i finalment comencem a crear.

GN: Cuinem a foc molt lent les nostres creacions, i sempre les comencem de zero. Primer a l'estudi, llegim, fem brainstorming, improvisem... I anem germinant les idees. Com en qualsevol construcció, ja sigui una casa o una peça de dansa, cal una base per a l'engranatge que s'articularà segons les possibilitats dels cossos que tinguis. Com fas que tots parlin el mateix idioma? Cal un treball previ per compartir aquesta tècnica, aquesta qualitat específica que requereix el nostre treball.

GN: Al principi, vam dubtar de la conveniència d'estar a Cèl·lula perquè és un projecte per facilitar treballs de mitjà / gran format, que per a nosaltres ja són habituals. Però vam trobar raons, a banda de les econòmiques, que ens han permès treballar amb un músic més, vincular-nos amb el teatre més enllà del producte i sentir-nos abraçats d'una persona que aprecia la nostra feina i nosaltres la d'ella. Amb l'Àngels Margarit hem trobat un acompanyament prou perquè la seva feina i sensibilitat són molt semblants a les nostres. La Maria hi ha treballat i sempre l'hem tingut d'inspiració i referència, i això va més enllà de la institució que representa.

En aquesta peça per a 7 ballarins, tu Guy no balles, per què?

GN: En un treball de composició espacial, hauria estat molt difícil trobar la perspectiva per veure-ho clar amb els nou ballarins que havien de ser-hi. Finalment, la pandèmia va impedir que vingués un ballarí mexicà i una ballarina taiwanesa amb qui havíem començat, i per un moment vaig pensar en entrar a escena... perquè m'agrada ballar! Però ja era massa tard. La Maria segueix dins i pot transmetre tot el que són qüestions més de detall, de qualitat... I jo, guiar des de fora. Gairebé ha estat perfecte.

Aquest músic extra ajuda a treballar la idea d'espai?

GN: El so també és espai, com l'escultura, el buit, els cossos... Hem col·laborat amb Miguel Marín un cop més, i hem inclòs la marimba. Així mantenim la percussió com a eix central de la trilogia. Però aquí és més complex, els temes són molt més llargs, s'ha de tocar gairebé sense parar. Aquest pols dona vitalitat a tota la peça i al públic, tot es converteix en una sola cosa: espai, música, moviment... com un ritual, un viatge on ens retroalimentem els uns dels altres.

Pel músic és molt exigent, però no creieu que les propostes que feu als ballarins són de les més demandants que es poden fer?

MC: Aquest espectacle en concret demana una resistència i una tensió física que realment són molt altes. Parlem molt de la visió perifèrica, de la percepció... Però també hi ha moments molt tendres. S'hi poden veure diferents rols perquè hi ha persones amb diferents mides; ja que parlàvem d'espai, hem volgut treballar aquests contrastos.

Això em fa pensar en aquell debat que teníem sobre abstracció i concretó en la vostra feina. Pot ser que estigui entrant un món més emotiu, aquí?

GN/MC: No!

GN: És un treball coral. El que passa és que, en treballar amb el pes, el que sorgeix depèn del volum concret de cada cos. Hi ha cossos que són més de base, hi ha cossos que són més volàtils, cossos que són més arrelats, amb diferents sensibilitats, personalitats i històries. El treball de *partnering* és veure què sorgeix entre ells.

MC: És una qüestió de pura física. Al principi treballàvem amb objectes i de mica en mica els vam anar desplaçant i vam quedar només amb el nostre cos com a objecte, amb totes les seves possibilitats, que són moltes! Com a intèrpret, significa entendre que el pes no es fa, només es permet. No pots fer que caus, has de caure, però hi ha una part de la suspensió que pots retenir o deixar anar. I totes aquestes qüestions físiques concretes requereixen un cos hàbil i disponible. Però també és veritat que, per exemple, comencem l'espectacle caminant, i cadascú té una fiscalitat diferent, una cultura, una sensibilitat que el fan caminar diferentment. I això dona peu a històries, però depenen de l'imaginari de l'espectador.

GN: I és increïble perquè una acció tan simple com caminar, et fa sentir nu. Hem volgut treballar amb aquesta nuesa en tot l'espectacle.

MC: L'estar. No volem afegir-hi res, no volem cap gest. El gest és un moviment que explica una cosa de més... I no, nosaltres busquem l'essència.

Barbara Raubert

Més informació a mercatflors.cat

CONSORCI FORMAT PER

AMB EL SUPORT DE

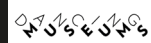
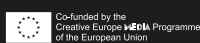
MITJANS COL·LABORADORS

COL·LABOREN

EN XÀRXA AMB ELS PROJECTES EUROPEUS

AMB ELS CIRCUITS DE CREACIÓ

